

'פנים אל מול פנים' – עקרונות רכים לניהול שיחות עם תלמידים

- נתעניין בשלום התלמיד, נקבל אותו במאור פנים ונגלה כלפיו יחס חיובי.
- נתאר את מטרת השיחה וחשיבותה מבחינתנו ונברר עמו את המוטיבציה שלו לשיחה.
- נבסס תשתית של אמון ועניין.
- נזמן שיחה חמה, אישית, נקפיד על שפת גוף קשובה ומרגיעה.
- נפנה את עצמנו לפגישה, נהיה מרוכזים בתלמיד בנוכחות מלאה.
- נקשיב לדברי התלמיד בקשב מלא ועמוק, נשמע את דבריו בעניין, בפתיחות ובסבלנות.
- נדבר אך מעט, בעדינות וברוך, נזכור שעיקר מרחב השיח הוא של התלמיד.
- נבחר את שאלותינו בקפידה, נשאל מעט שאלות המבטאות עניין וסקרנות, נשאל שאלות כלליות
- שאלות מידע ורק כשנחוש שביססנו אמון נשאל לשאלות אישיות יותר.
- נתבונן היטב, נחפש רמזים בשפת הגוף. ננסה 'לראות' את מה שלא מצליח להיות 'מדובר'.
- נעניק תוקף לדברי התלמיד בכך שנחזור על המילים שלו ונהדהד אותן באוזניו בשפה ברורה ופשוטה.
- נביע אמפתיה והבנה לדברי התלמיד ולחוויה שלו
- עת התלמיד ישתף בקושי נשהה עמו שם, נביע הבנה, נביע אמפתיה ולא נמהר לתור אחר פתרון
- נשתדל שלא לשער מראש מה ירצה התלמיד או מה יאמר, נבוא בתודעה פתוחה וסקרנית.
- נשמור על גבולות, לא נחשף, לא נעודד חשיפה מיותרת.
- נתרכז בטובת התלמיד ונזכור שהשיחה היא למענו.
- נעודד את התלמיד לנוע לקראת פתרון, נחשוב יחד עמו על פתרון או מענה, הסבר או רעיון
- שהוא יוכל לקחת עמו לדרך כצידה.
- נסיים את השיחה ונזכיר שאנו כאן תמיד להקשבה, לחשיבה ולסיוע

